27 Ιουλίου 2013

Το ουρικό οξύ απειλεί την καρδιά

Νέος παράγων κινδύνου για το καρδιαγγειακό σύστημα (παρόμοιος με το κάπνισμα) αποδεικνύεται από νέες μελέτες το αυξημένο ουρικό οξύ.

Νέος παράγων κινδύνου για το καρδιαγγειακό σύστημα (παρόμοιος με το κάπνισμα) αποδεικνύεται από νέες μελέτες το αυξημένο ουρικό οξύ.

Η ουσία αυτή παράγεται από τον οργανισμό μας συνεχώς, καθώς αποτελεί ένα φυσιολογικό προϊόν μεταβολισμού των κυττάρων. Κυκλοφορεί στο αίμα σε διαλυτή μορφή και δεν ονομάζεται τυχαία ουρικό, αφού τα δύο τρίτα από αυτό αποβάλλονται από τα νεφρά καταλήγοντας στα ούρα.

Ο προσδιορισμός των επιπέδων ουρικού οξέος αποτελεί μέρος μια τυπικής βιοχημικής εξέτασης αίματος. Οταν το ουρικό οξύ ξεπεράσει τα 7mg/dL (υπερουριχαιμία), επέρχεται κορεσμός, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται άλατα, τα οποία με τη μορφή κρυστάλλων (κρύσταλλοι ουρικού μονονατρίου) καθιζάνουν και εναποτίθενται στους ιστούς.

Εως σήμερα, ήταν γνωστό ότι υψηλές τιμές της ουσίας αυτής σχετίζονται με τον κίνδυνο ουρικής αρθρίτιδας, της λεγόμενης ποδάγρας, που προσβάλλει κυρίως τα κάτω άκρα (το μεγάλοδάκτυλο του ποδιού και το γόνατο).

Μέχρι πρότινος, εθεωρείτο ότι το ουρικό οξύ μπορεί να δράσει ως αντιοξειδωτική ουσία.

«Νεώτερα δεδομένα από μελέτες παρατήρησης χιλιάδων ασθενών υποστηρίζουν ότι ο ρόλος του ουρικού οξέος επεκτείνεται και στον τομέα των καρδιοπαθειών»,

λέει ο επίκουρος καθηγητής Καρδιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Χαράλαμπος Βλαχόπουλος.

«Ετσι, ασθενείς με υπερουριχαιμία έχουν αυξημένο καρδιαγγειακό κίνδυνο. Συγκεκριμένα, είναι πιο πιθανό να εμφανίσουν αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο (1,4φορές πιο πιθανό συγκριτικά με ανθρώπους με φυσιολογικές τιμές ουρικού οξέος) και περιφερική αρτηριοπάθεια. Ειδική κατηγορία αποτελούνόσοι έχουν εμφανίσει στο παρελθόν επεισόδιο ουρικής αρθρίτιδας, καθώς έχουν κατά 25% αυξημένοκίνδυνο καρδιαγγειακού θανάτου».

Ιδιαίτερη έμφαση έχει δοθεί στη σχέση της ουσίας αυτής με την αρτηριακή πίεσηκαι την εμφάνιση σακχαρώδους διαβήτη τύπου 2, δυσλιπιδαιμίας και μεταβολικού συνδρόμου. «Τα δεδομένα αυτά τείνουν να καθιερώσουν την υπερουριχαιμία ως έναν νέο παράγοντα κινδύνου για το καρδιαγγειακό σύστημα παρόμοιο με το κάπνισμα», τονίζει ο κ. Βλαχόπουλος.

Αυξημένο ερευνητικό ενδιαφέρον παρουσιάζει το ουρικό οξύ στον υπερτασικό άνθρωπο.

«Υψηλά επίπεδα ουρικού οξέος σε νεαρή ηλικία προβλέπουν τη μελλοντική ανάπτυξη υπέρτασης», επισημαίνει ο κ. Βλαχόπουλος.

«Οι μηχανισμοί που εμπλέκονται περιλαμβάνουν την πρόκληση βλαβών στα νεφρά και το ενδοθήλιο των αγγείων,καθώς και τη φλεγμονή και απορρύθμιση του ορμονικού συστήματος που είναι υπεύθυνο γιατη ρύθμιση της αρτηριακής πίεσης».

Οι επιδημιολογικές μελέτες ανέδειξαν μάλιστα συσχέτιση της κατανάλωσης φρουκτόζης (π.χ. από ανθρακούχα αναψυκτικά light), των υψηλών επιπέδων ουρικού οξέος και της εμφάνισης υψηλής αρτηριακής πίεσης.

Δυο πρόσφατα δημοσιευμένες μελέτες της Α’ Πανεπιστημιακής Καρδιολογικής Κλινικής του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Αθηνών (από την ερευνητική ομάδα του Χ. Βλαχόπουλου, υπό τη διεύθυνση του καθηγητή Χριστόδουλου Στεφανάδη και με τη συμμετοχή του υποψήφιου διδάκτορα Παναγιώτη Ξαπλαντέρη), οι οποίες συμπεριέλαβαν πάνω από 1.000 υπερτασικούς ασθενείς, έδειξαν συσχέτιση των επιπέδων του ουρικού οξέος με βλάβες στη λειτουργία των αγγείων (αύξηση της σκληρότητας της αορτής) και με υπερτροφία τηςαριστερής κοιλίας της καρδιάς.

Τη σημασία των ευρημάτων αυτών υποδηλώνει το γεγονός ότι το περιοδικό «American Journal of Hypertension» διαθέτει δωρεάν από την ιστοσελίδα του (www.nature.com/ajh/index.html) την έρευνα αυτή.

«Το παράδοξο του ρόλου της ουσίας αυτής έγκειται στο ότι, ενώ έχει αντιοξειδωτικές ιδιότητες, φαίνεται να επιδρά αρνητικά στο καρδιαγγειακό σύστημα», επισημαίνει ο κ. Βλαχόπουλος. «Περαιτέρω έρευνες είναι σε εξέλιξη για να αποσαφηνιστεί ο τρόπος δράσης του ουρικού οξέος στην καρδιά και τα αγγεία».

Πηγές:tanea.gr– iatrica.gr